

porten af Brænde og Skovmaterialer sættes saa lavt som mulig; thi opnaaes det ikke at faae lave Taxter, vil Staten ikke have nogen fynderlig Gavn af Banen. Opnaaes disse derimod, vil det, som Staten indvinder derved, være saa stort, at der er al Anledning til for den af statsøkonomiske Hensyn at understøtte denne Bane af alle Kræfter. Men jeg sætter, at det sjællandske Jernbaneselskab nok vil gaae ind paa at bygge Banen, men dog vil sige: Vi ville beholde vore Taxter — saa har Ministeren ikke Midler til at tvinge det til at nedsætte disse. Han har heller ikke nogen Leilighed til at gjøre gjældende, hvad der ikke er ganske uden Interesse, nemlig at sørge for Forbindelsen saaledes, at den kan tjene Postvæsenet og i det Hele taget det Almindelige med Hensyn til hurtigere Befordring. Jeg har derfor, for det Tilfælde at det sjællandske Jernbaneselskab ikke vil gaae ind paa Tilbudet, stillet denne Paragraph, idet det forekommer mig, at den giver Regjeringen en sikrere Holdning overfor dette Selskab. Jeg vil bede det ærede Thing at lægge Mærke til, at jeg kun har foreslaaet, at der skal garanteres omtrent 2 pCt. i 25 Aar, medens det ærede Udvalg har foreslaaet, at der gives 4 pCt. i 83 Aar eller den Tid, der er tilbage af det sjællandske Jernbaneselskabs Concessionstid. Jeg skal nu meget gjerne indrømme, at der under Forudsætning af, at alle Omstændigheder ere lige, vil være større Fordeel ved at overdrage det sjællandske Jernbaneselskab. Anlæggelsen af denne Bane; men paa den anden Side skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa — jeg vil holde hele Stridsspørgsmaalet om Driften udenfor — at saaledes som jeg har stillet mit Forslag, forekommer det mig ikkedestomindre at være for Statens Bedkommende ligesaa gunstigt som det de øvrige Herrer af Udvalget have stillet. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale det af mig stillede Forslag om en Tillægsparagraph, idet jeg forøvrigt haaber, at det ærede Thing saavel af hele Udvalgets Indstilling som af den Fremsættelse, jeg har gjort, ikke vil finde nogen Betænkelighed ved dette Lovforslag, der efter min Formening allerede burde og vistnok ogsaa kunde have været vedtaget, dersom der blot tidligere fra Regjeringens Side havde været

hydet denne Sag nogen Opmærksomhed. Jeg troer, at man maa ansee Anlægget af Helsingørs Jernbane for et vigtigt Skridt; ikke alene i statsøkonomisk, men ogsaa i andre Henseender, navnlig med Hensyn til den sjællandske Jernbane, for hvilken den vil være af væsentlig Indflydelse med Hensyn til dens gode Forrentning.

Tfærhning: Det har været mig kjært at høre af den ærede sidste Taler, at han fra sit nuværende Standpunkt har større Respekt for Træer og Tørv end for et Par Dage siden, da han reent fastede Brag derpaa. Jeg vil tillade mig at gjøre det ærede Udvalg opmærksomt paa — jeg har ikke villet stille noget Endringsforslag i saa Henseende, da jeg antog, at det ikke vilde have Noget imod selv at rette det — at det dog er for stærkt et Baand, det paalægger, naar det siger, at Banen skal føres til Helsingørs Havn. Det Vigtigste er jo, at Jernbanesporet føres ned til Havnen, og jeg skal derfor opfordre det ærede Udvalg til at sætte det saaledes ved tredie Behandling, at det er klart, at hvis Banen ikke uden altfor store Opoffelser kan bringes til Helsingørs Havn, skal det være nok, naar Sporet fortsættes saaledes, at Transportvognene kunne bringes derhen. — Jeg troer, at Udvalget meget rigtigt er blevet staaende ved ikke at gjøre noget Paalæg om at komme med Banen til Frederiksborg og Fredensborg, men kun har sat det hen som Noget, der kan ske; thi det forekommer mig, at man ellers gaar videre end nødvendigt; skulde man i Tidens Længde finde nogen særlig Interesse i at paalægge Selskabet at gaae med Banen derhen, saa vil det jo dog nu være nok at blive staaende ved, at det skal være forpligtet til, naar det forlanges, at lade Banen indmunde paa denne Vej. Jeg troer, at dersom man gennem et saadant Selskab skal naae, hvad der er Hovedsagen, en Jernbane til Helsingør, sat i Forbindelse med Exploiteringen af den københavnske første Bane, skulle vi paalægge det saa saa Betingelser som muligt, helst ingen anden end den, at den skal gaae til Helsingør. Jeg antogede ved første Behandling en Bestemmelse, som jeg troer, at man heller skulde have ind-